

BLAUE BLUSE – A KÉK BLUZ

(Na Hradecké silnici stojí domek malý.)

U nás čtíme sněmovny, žádný převrat není,
dokonce jsme volili, volili, čtyři nové sněmy.
Koalice při volbách padla jak do vaty,
u nás nemusí dělat, sí dělat, pražádné převraty.

(Šestáho července.)

Jmenuje poslancem každé vládní ucho,
[: zavede fašismus :] chytře jen na sucho.

(Glo - glo - glo.)

Je snad ten parlament mumie
jenom tam na březích Adrie,
že by ten (...) — (Dál se hvízdá.)

(Recitativ.)

Jednou si budou děti hrát,
en ten týny, mrk na drát,
Alexandr šel na vandr,
koupil si tam cukrkandl.

Ježek.

1849

napsal Karel Havlíček Borovský tohle a censor,
úředník nejkrutější Bachovy reakce, mu to ne-
zabavil.

Sedmero vzdechnutí k ministerstvu

Nová píseň, zpívá se jako:

O, Velvary! O, Velvary!

O, Švarcenberk! O, Švarcenberk!
Radš půjdu na Špilberk,
než bych smlčel tuto píseň,
neulehčil srdci tíseň.

O, Švarcenberk! O, Švarcenberk!
Radš půjdu na Špilberk!

O, Stadion! O, pane Franc!
důvěra je na dranc!
Frankfurt již nás zase plaší
a centralisace straší.

O, Stadion atd.

O, pane Bach! O, pane Bach!
ouvej, ouvej, ach, ach!
spravedlnost nikde není,
všude jenom obležení.

O, pane Bach atd.

O, pane Kraus! O, pane Kraus!
dvacetníky heraus!
Chceš-li mlti v zemi víru,
vysvobod' nás od papíru.

O, pane Kraus, atd.

O, Thienfelde! O, rytíři!
Pamatuj na špízi!
Co nám země poskytuje,
všecko vojsko spotřebuje.

O Thienfelde atd.

O, Cordone! O, Cordone!
Jsi pánem nebo ne?
Generáli vládnou sami,
jako pašové nad námi.

O, Cordone atd.

1929

napsal Josef Pavlíček Ježkovský tohle a censor,
úředník demokratické republiky, mu to... (no,
neříkej hop, dokud's nepřeskočil.

Nová píseň, zpívá se jako:

O, Velvary! O, Velvary!

O, Šrámečku! O, Šrámečku!
Co to máš v ranečku?
Chudým zlato, myrha není,
pro ně je jen nakadění.

O, Šrámečku! O, Šrámečku!
Co to máš v ranečku!

Pane Černý! Pane Černý!
Pendrekům jste věrný!
Policajtům šavle jste dal,
správu země zreformoval!

Pane Černý atd.

O, Meyere! O, Hartingu!
Justice má psinku.
Zloděj amnestii dostal,
dělník v base bručet vostal.

O, Meyere atd.

O, pane X.! O, pane X.!
Jak se jmenuješ fix?
Buržousti ulejvaj daně,
my platíme pořád na ně.

O, pane X. atd.

O, Beneši! O, Beneši!
Doma tě netěší!
Něsba*) jdeš říkat v cizinu,
co si z tebe dělá psinu.

O, Beneši atd.

Udržale! Udržale!
Míru jsi dal vale.
Lidi platí na armádu,
co proti nim hlídá vládu.

Udržale atd.

*) N'est-cepas?, t. j. není-li pravda?

LA BLOUSE BLEUE – THE BLUE SHIRT

O, pane Bruck! O, pane Bruck!

V živnostech malý hluk!

Pošta leze jako raky,

a ta železnice taky.

O, pane Bruck atd.

O, Najmane! O, předrahý!

Čert ti sebral dráhy.

Lépe je být hokynářem,

nežli na drahách hrobařem.

O, Najmane atd.

Fotografovali? Dobrá!

Přišlo na nás jubileum desíleté,
v barácích se dusí smradem,
reflektory nade hradem
svítí i na vilu nár. dem.
vůdce Kramáře,
i na Husův pomník i na v Týnu faráře.
Pak přišla ta amnestie, abolicie důkladná,
carara,
zloděje pustili domů, bručí dělník z Kladna.
Propuštěnci hurá
řvali hlasem tura,
dva roky stát chválit, čeká na ně tůra,
kdo tu tůru nevydrží,
zavřeme ho nanovo.

V předvečer byl potom průvod lampionový,
z každého spolku šampion
nesl barevný lampion
veliký jako žampion
a řval strašně moc,
policajt jim salutoval a přál dobrou noc.
Rukujou ze školy děti, volají: Nazdar, nazdarek!
carara,
jsou svázaný, neuleť, jak na drátě Kašpárek.
Každý hlasem tura
musel řvát hurá,
jdeme na Hrad maršem, čeká na nás tůra,
kdo tu tůru nevydrží,
ten zůstane po škole.

Jak jsme kdysi jako děti vždycky slýchávali,
dostaly tam po tom štvání
a po silném huráá řvání
jedno boží požehnání
domů capaly,
čistily si boty z bláta, v noci kašlaly.
Medajle, medajle zlaté, vás orlové užijí,
dělali rekordy svaté, vrhali hostíi.
Každý hlasem tura,
musel řvát hurá,
komu to vhod není, čeká na něj tůra,
a tu tůru nevydrží,
vyzouvat se s procesím.

Ráno si to šinul průvod po Václaváku,
šli nár. soci funebráci,
sodemáci ulejváci,
pěšáci a rajteráci,

samí štramáci,
mazali si nohy lojem na tu štrapáci.
Červený, modrý a bílý, vojno, vojno veselá,
cararra,
krojová družina přišla, milovat nesměla.
Každý hlasem tura,
musel řvát hurá,
jdem na Vypich maršem, čeká na nás tůra,
kdo tu tůru nevydrží,
ten dostane ajnclíka.

Josef Ježek.

Tři léta Modré Bluzy

29. ledna 1929 byly tomu tři roky, co byla
založena v Československu Modrá Bluza. O zá-
kladech M. B. bylo teoreticky pojednáno v člán-
ku „Nové směry v dělnickém divadelnictví“,
který byl uveřejněn v 11. a 12. čísle VII.
ročníku „Dělnického divadla“ (1926). Tedy dnes
jen několik krátkých slov o vývoji M. B. Sešli
jsme se, řekli si co chceme a po dvou režisér-
ských poradách sešlo se 12. února 6 lidí, kteří
začali dělat M. B. Cvičili jsme v nevytopené
Bezovce, ale často nám bylo tak horko, až se
z nás pot lil. Nastaly ale horší časy, kdy jsme
zbyli tři a počali jsme soustřeďovat kolem se-
be nový kádr nadšených soudruhů, kteří sice
byli dost neobratní, ale přes to podařilo se
za necelý měsíc nadřít takový program, že na
1. máje bylo možno pořádati v předvečer slav-
nostní podnik a na svátek sám tři zdařilá vy-
stoupení. Se stoupající perzekucí stoupal i po-
čet členů a počet skupin i odhodlání modro-
bluzníků, kteří neváhali v zimě z nedostatku
místností cvičit v mrazech na zahradě před-
městské hospody. Říkali jsme v agitačních pro-
slovích, že pod Modrou Bluzou ani pendrek
není cítit. Díky houževnaté práci modrobluz-
níků a porozumění a podpoře strany (ačkoliv
i v některých jejích orgánech museli jsme bo-
jovat s pesimismem a někdy i s neporozumě-
ním) můžeme se pochlubit pěknými výsledky
práce. Za první tři roky existence konali jsme
500 zkoušek, M. B. vystupovala na 200 podni-
cích, z nichž na více než 30 vystupovalo několik
skupin, takže vystoupení jednotlivých skupin by-